

Sygn. akt VIII U 386/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2017 r. w Gliwicach

sprawy J. W. (W.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 8 lutego 2017 r. **nr** (...)

1. oddała odwołanie;
2. nowy wniosek ubezpieczonego zawarty w odwołaniu o przyznanie emerytury górniczej na podstawie art. 50a ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 1998r. przekazać do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z..

(-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 386/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08.02.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił J. W. prawa do emerytury wskazując, że nie spełnia warunków o których mowa w art. 46 ust 1 w zw art. 32 ustawy emerytalnej w zw z §8a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r, albowiem do dnia 31.12.2008 r nie osiągnął wieku emerytalnego 55 lat.

W odwołaniu ubezpieczony domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i wskazywał, że jego wniosek dotyczył art. 54 ustawy emerytalnej. Domagał się przyznania emerytury na podstawie „innego przepisu” i ustalenia podstawy wymiaru z zastosowaniem 24 % nowej kwoty bazowej, albowiem podlegał ubezpieczeniom społecznym przez okres co najmniej 30 miesięcy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i podtrzymał dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. W. urodził się (...).

Decyzją z dnia 21 maja 2004 ZUS przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej na podstawie art. 48 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Decyzją z dnia 19.07.2011 r ubezpieczonemu przyznana została emerytura górnicza na podstawie art. 50 a ust 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W dniu 23 listopada 2016 r na rozprawie w sprawie zawisłej przed Sądem Okręgowym w Gliwicach o sygn. akt VIII U 1500/16, ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie kolejnej emerytury.

Postanowieniem z dnia 23 listopada 2016 r Sąd Okręgowy w Gliwicach przekazał do rozpoznania organowi rentowemu nowy wniosek ubezpieczonego z dnia 23 listopada 2016r.

Po przeanalizowaniu sprawy ZUS wydał zaskarżoną decyzję.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego. Nie był on sporny pomiędzy stronami.

Sąd zważył, co następuje:

Zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

Zgodnie z treścią art. 46 ust 1 w zw z art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 1998r (Dz.U z 2016 r, poz 887) w zw z § 8a. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz.U z 1983 r, nr 8, poz 43), prawo do emerytury na warunkach określonych w art. 29, 32, 33 i 39 przysługuje również ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. a przed dniem 1 stycznia 1969 r., jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny: 50 lat - kobieta i 55 lat mężczyzna - w czasie zatrudnienia lub w ciągu 5 lat od ustania zatrudnienia,
- posiadają wymagany okres zatrudnienia (25 lat dla mężczyzn), w tym co najmniej 20 lat przy pracach wymienionych w wykazie B dziale IV poz. 8 i 9.
- nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa;
- warunki do uzyskania emerytury określone w tych przepisach spełnią do dnia 31 grudnia 2008 r.

Na wstępie należy zauważyć, że w sprawie z odwołania od decyzji organu rentowego to jej treść wyznacza przedmiot i zakres rozpoznania oraz orzeczenia sądu pracy i ubezpieczeń społecznych. Zatem tylko na tym obszarze sąd dokonuje jej kontroli zarówno pod względem formalnej poprawności, jak i merytorycznej zasadności (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1999 r., sygn. akt: II UZ 52/99, OSNP 2000/15/601, Lex 40789; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2012 r., sygn. akt: II UK 275/11, Lex 1215286). Sąd ubezpieczeń społecznych nie może wykroczać poza przedmiot postępowania wyznaczony w pierwszym rzędzie przez przedmiot zaskarżonej decyzji, a następnie poza zakres odwołania od niej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 20 maja 2015 r., sygn. akt: III AUa 1079/14, L.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 2013 r., sygn. akt: II UK 74/13, L.).

Zaskarżona decyzja dotyczyła emerytury przyznawanej na podstawie art 46 ustawy emerytalnej, w związku z tym w sprawie z odwołania od tej decyzji, Sąd zbadał wyłącznie czy ubezpieczony spełnił warunki do emerytury w oparciu o ten przepis.

Warunki wymienione w art 46 ustawy emerytalnej nie zostały przez ubezpieczonego spełnione, albowiem ubezpieczony do dnia 31.12.2008 r nie ukończył 55 roku życia.

W odwołaniu ubezpieczony wskazywał, że przepracował 30 miesięcy po przyznaniu świadczenia i domagał się przeliczenia emerytury, powołując się na art. 53 ust. 4 ustawy emerytalnej. Jest to przepis dotyczący ustalenia wysokości świadczenia. Jak podkreślono powyżej, w postępowaniu w sprawie z ubezpieczeń społecznych zakres postępowania sądowego jest wyznaczony przez przedmiot decyzji organu rentowego. Sąd ma za zadanie skontrolowanie prawidłowości zaskarżonej decyzji. W niniejszej sprawie ZUS odmówił ubezpieczonemu przyznania prawa do emerytury i ta kwestia podlegała rozpoznaniu przez sąd. Sprawa obliczenia wysokości świadczenia nie była objęta zaskarżoną decyzją albowiem jest to zagadnienie, które pojawi się przy obliczeniu kolejnej emerytury, jeśli zostanie przyznane do niej prawo.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na mocy art 477¹⁴ §1 kpc, oddalił odwołanie jako bezzasadne.

Nowy wniosek ubezpieczonego o przyznanie emerytury na podstawie art 50 a ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, na mocy art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. Sąd przekazał do rozpoznania organowi rentowemu.

Jeżeli po wniesieniu odwołania od decyzji w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych zostanie zgłoszone nowe żądanie (czy to w odwołaniu, czy też w toku postępowania sądowego), sąd nie może go rozpoznać i zobowiązany jest je przekazać do rozpoznania organowi rentowemu w myśl przepisu art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. (wyrok SN z dnia 25 maja 1999 r., II UKN 622/98, OSNAPiUS 2000, nr 15, poz. 591 i wyrok SN z dnia 9 września 2010 r., II UK 84/10, LEX nr 661518 oraz wyrok SA w Lublinie z dnia 20 marca 2013 r., III AUa 72/13, LEX nr 1293661; wyrok SA w Łodzi z dnia 29 stycznia 2013 r., III AUa 738/12, LEX nr 1280507 i wyrok SA Szczecinie z dnia 22 stycznia 2013 r., III AUa 670/12, LEX nr 1286637). Sąd nie może bowiem rozstrzygać o roszczeniach ubezpieczonego, co do których organ rentowy nie wypowiedział się w decyzji.

(-) SSR del Magdalena Kimel